

1. dec. 1840

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Frederikke Rørbye, f. Stockfleth

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Nanna Chimeno

Olivia Francisca Eddelien, f. Hjorth

Meccelina Pocobelli

Elise Rørbye

Julie Fredrikke Rørbye

Savetti

Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack

Johan Wilhelm West

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Rom den 1ste December 1840.

Vor Familie kjæreste Moder er bleven forøget med et nyt lille Medlem, som ved mig anbefaler sig den gode Bestemoder; jeg har lyttet til den lille Datters Smaagrynten, og saavit jeg kan forstaae siger hun at ogsaa hun vil søge med Tiiden at gjøre sig værdig til den Kjærlighed du saa smukt viiser dine Børn og Børnebørn. Har den Lille nu disse Tanker, da tør jeg love for, at de med Tiiden vil blive hende end stærkere betegnet af min kjære Rose, der vist Intet vil spare ved at søge at give hende den Opdragelse, der vil være Bestemoderen kjær. Jeg nedlægger saaledes kjæreste Moder i dit Skjød den igjendfødte kjære Athalia; thi saaledes ønskede Rose og jeg at kalde hende, vis du og den kjære Wilhelm¹ Intet har derimod at indvenne. Rose's Forløsning fant Sted den 30te November Kl 3 om Eftermiddagen efter at hun desværre i tre Døgn havde maattet udstaae saare meget, dog, da Udfaldet er godt, vil ogsaa snart det Udstaaede blive glemt ved den Glæde hun nu har i at see sig belønnet for sine Lidelser ved en smuk lille Datter, der synes at gjøre hende saare lykkeligt. Barnet er ganske blond født, og jeg synes det mest maae ligne Rose, Næsen er i det minste ganske hendes, maaske lidt bredere, dog herpaa bøder alt Levatricen, idet hun hver Gang hun pudslers om Barnet, kniber det sagte i Næsen; jeg maatte næsten lee af denne besynderlige Skik, og troede i Begyndelsen med Rose og Madam Erdelin² at man •2• derved kunne gjøre Barnet Skade, dog Professor Savetti³ har forsikret mig om, at det er uskadeligt, naar det bliver gjort med den Forsigtighed man kan vente af en af Rom's dygtigste Levatricer. Det skal ogsaa være almindelig Brug her i Italien, og vist er det, at hvad Næser angaae, da ere Italienerindernes ialmindelighed af en ædlere og fiinere Form end de man, som oftest see hos vore, ellers smukke nordiske Damer. Da denne lille Operation saaledes er uskadelig, har jeg givet dem Lov til at vedblive dermed, dog kun under den Betingelse, at det ikke skeer mere end to Gange daglig, og da Næsen derved bliver fiinere, vil hun i en moden Alder ikke mere saa let være udsat for at blive narret, som naar denne smukke Deel var af større Omfang. Dog nok om Næsen, Øjnene er der Intet at udsætte paa, de have en overflødig Størrelse og fulkommen Liv, ogsaa Munden er ikke ilde; men Hagen er temmelig kort, dog dette skal jo være et Beviis paa Bestemtheden og Aandsnærværelse, siige de Lærde, og forholde det sig saaledes, da kunne vi vel være tilfredse dermed. Hvad det øvrige Legeme angaaer, da er det ikke synligt, Cemise, B. Løiert, Trøie og Gud veed hvad Alle de smukke Ting heeder hvormed Rose den heele Sommer har været beskjæftiget, omslutte nu de Former, vi ville haabe engang i Tiiden smukt ville udvikle

dem. Dog kjæreste Moder skal jeg nu igjen tale alvorligt, da maae jeg tilstaae dig, at jeg er saare tilfreds med at Barnet er saa vel skabt; thi jeg gik i en hemmelig Frygt for at dette ikke ville været bleven Tilfælde; Rose havde nemlig sat sig den fixe Idee fast i Hovedet, at hendes Barn ville blive •3• født med en eller anden [Feil] og saa meget jeg end søgte at afsnakke hende dette, kom hun omenskjønt for Øjeblikket overbeviist, dog altiid seenere tilbage til paa det samme Thema, hendes Glæde var derfor saare stor da denne Steen blev lettet fra hendes Hjerte. Hun og den lille Datter befinde dem nu meget vel, og vi ville haabe at det fremdeeles vil blive Tilfælde, hun bliver passet paa den mest omhyggelige Maade af os Alle, og quindelig Hjælp mangler hun paa ingen Maade; vor gode Værtinde er hende som en Moder, Søstre har hun i Madam Eedelin og et Par ganske unge romerske Koner,⁴ der boe over og under os her i Huuset, jeg søger saa godt jeg kan at tilfredsstille ethvert af hendes Ønsker og Fornødenheder, saaledes føler hun sig ganske som i sin kjære Families Arme. Dog, du tænker maaske beste Moder at jeg overdriver min Beskrivelse for derved at berolige Eder Alle; men det er paa ingen Maade Tilfælde, Beviis nok herpaa vil det være dig, naar jeg siger, at den siste Nat, da vi Alle følte os ganske hentagne af Mangel paa Søvn |i 3 Nætter| var jeg ogsaa i en Stilling, der neppe mere gav mig den fornødne Kraft til at staae hende biev ved at holde hendes Hoved og Skuldre, hun vilde have mig i sin Nærhed og jeg maatte da opfylde hendes Ønske at lægge mig paa Sengen lige over for hende, saa at hun kunne see mig, vor skikkelige og milde Vært indtog da efter hendes Begjæring min Post og holt |han| hendes udmattede Hoved, som var han Faderen der understøttede sit lidende Barn. Men beste Moder jeg maae nu slutte disse Linnier da Posten om kort Tiid skal afgaae, af mit Brev til Frue Schiøtt⁵ vil du erfare mere. Jeg skal bringe dig og alle Søskende Rose's kjærligste Hilsen, og Anmodning om snart at lade hende faa Brev fra dig, tillige med hendes Tak for de Linnier hun for kort Tiid siden modtog fra dig. Hun beklager at vi endnu ikke •2• have modtaget nogen Underretning om hvornaar Julies⁶ Bryllup har funden Sted, vi formode næsten at Eders Brev derom maae være gaaet tabt. Elise⁷ har dog vel modtaget de Par Linnier jeg tilskrev hende, og haaber jeg, at hun har været saa god at udføre den lille Comision vi havde anmodet hende om. Lev nu vel kjære gode •1• Moder. Hils Alle ogsaa fra mig, og bønør ogsaa mit Ønske om snart at see nogle Linnier fra dig. Naar Barnet skal døbes vil Rose længere hen selv underrette Eder Alle om, før hen i Januar Maaned vil det imidlertid ikke skee. Vi have alt maattet sagt de italienske Fruentimer hvad Navn Piigen skal have; thi her faar den Lille strax Navnet. Hvad mig angaar da vedblive

jeg at tiltage i Sundhed og haaber jeg derfor at du s[n]art igjen fulkommen
rask skal gjensee din inderlig hengivne Søn
Martinus.

¹ Johan Wilhelm West, der havde været gift med Rørbyes afdøde søster, Ida Athalia.

² Olivia Francisca Eddelien, f. Hjorth.

³ Uidentificeret, jvf. Savetti.

⁴ Den ene var Nanna Chimeno.

⁵ Brevet til Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack findes i Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44.

⁶ Julie Fredrikke Rørbye.

⁷ Elise Rørbye.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

